OPŁATA POCZTOWA RYCZAŁTEM UISZCZONA. CENA NUMERU 40 GROSZY

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

1 SIERPNIA Nr. 8. ROK 1928.

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Wojewódzkiego“ Kraków, Województwo, ul. Basztowa 22.

Prenumeratę względnie należytość za poszczególne egzemplarze Dziennika Wojewódzkiego należy składać w Kasach skarbowych na dochód Min. Spraw Wewnętrznych Dz. II. §: 7, a dowody złożenia przesłać Krakowskiemu Województwu.

Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, a od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

TREŚĆ:

A. Dział urzędowy.

B. Dział nieurzędowy.

A. Dział urzędowy.

Poz. 171.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Krakowskiego z dnia 9 lipca 1928, L. Wet. 393/10, tyczące się zaopatrzenia w świadectwa posyłek świeżego mięsa przewożonego koleją lub statkiem.

Na zasadzie § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) zarządzam, że mięso świeże (nieprzyrządzone) przewożone koleją lub statkiem ma być zaopatrywane w świadectwa według wzoru Nr. 3 (zał. do § 12 rozp. Ministra Rolnictwa z 22. III. 1928 r.).

Do wydawania tych świadectw uprawnieni są lekarze weterynaryjni, względnie oglądacze mięsa w miejscu uboju zwierząt na podstawie zbadania odnośnych zwierząt przed ubojem i po uboju w rzeźni, przyczem *zwierzęta te winny być uznane jako wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych; mięso winno być uznane za zdatne do spożycia bez ograniczeń, a mięso wieprzowe* oprócz tego, *za wolne od włośni*.

Ponadto świadectwo ma być zaopatrzone w taką samą pieczęć, jaką zostało oznakowane mięso.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To się podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z 4 czerwca 1928 Nr. 1791-W-I.

Wojewoda: *L. Darowski.*

Poz. 172.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Krakowskiego z dnia 14 lipca 1928, L.: Wet. 451/12 tyczące się środków ochronnych przeciwko zaraźliwym chorobom zwierzęcym na obszarze Województwa Krakowskiego.

Ze względu na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych i wobec niebezpieczeństwa zawlekania i rozwlekania tych chorób, zarządzam na zasadzie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 9 stycznia i 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 19 i 42 poz. 167 i 408 aż do odwołania co następuje:

I.

Konie, osły, muły, osło-muły, bydło rogate, świnie, owce, kozy i drób będące w posiadaniu osób handlujących, dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania i spędzane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne, jak również konie, przedstawiane komisjom remontowym, jednem słowem zwierzęta, przeznaczone do obrotu, muszą być zaopatrywane w świadectwa pochodzenia, wydane w miejscu pochodzenia zwierząt, przez organa do tego uprawnione na drukach pobranych od władzy politycznej powiatowej i opiewające na imię i nazwisko ich posiadaczy.

Świadectwa takie mają być wypełniane jak najdokładniej we wszystkich rubrykach w ten sposób, aby tożsamość zwierząt każdym razem dała się sprawdzić, przyczem dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są świadectwa dla każdej sztuki osobno, dla innych zwierząt wystarczają zbiorowe świadectwa miejsca pochodzenia, które jednakowoż wydawać można jedynie dla zwierząt tego samego gatunku i należących do tego samego posiadacza.

Świadectwo miejsca pochodzenia jest ważne na przeciąg dziesięciu dni, do których nie wlicza się dzień wydania świadectwa.

Zwierzęta wprowadzone w obrót bez przepisanego świadectwa miejsca pochodzenia, albo też ze świadectwem nieważnem z powodu przedawnienia, niedokładnego opisu i wogóle ze świadectwem nieodpowiadającem obowiązującym przepisom, mają być kwestjonowane i nie mogą być dopuszczane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne, ani też do załadowania na stacjach kolejowych lub przystaniach wodnych.

II.

Rzeźnie i targowiska (miejsca spędu zwierząt) mają być zaopatrzone w takie urządzenia i tak utrzymywane aby było zabezpieczone prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego, jak również, by się te objekty dały szybko i gładko oczyszczać i odrażać.

III.

Grzebowiska, rakarnie, zakłady utylizacyjne, garbarnie i inne przedsiębiorstwa przerobu zwłok zwierzęcych i surowców zwierzęcych, winny być tak położone, urządzone i utrzymywane, aby nie dawały powodu do roznoszenia zaraźliwych chorób zwierzęcych a wszelkie trupy zwierząt, o ile nie są nieszkodliwe, usuwane drogą termiczną lub chemiczną, mają być odpowiednio głęboko zakopywane wyłącznie na grzebowiskach gminnych względnie jak przy księgosuszu na specjalnie na ten cel wyznaczonych miejscach.

IV.

Handlem zwierzętami jednokopytkowemi (końmi, osłami, mułami, osło-mułami) i zwierzętami racicowemi (bydłem rogatem, bawołami, owcami, kozami i nierogacizną) zajmować się mogą tylko osoby, które posiadają do tego uprawnienia przemysłowe i rozporządzają stajniami (chlewami) spędowemi, odpowiadającemi przepisom ustawy budowlanej oraz obecnym wy-

mogom policji weterynaryjnej, a przedewszystkiem tak urządzonemi, aby się dały rychło i skutecznie oczyścić i odrazić.

Osoby uprawnione do handlu zwierzętami mogą do nabywania zwierząt posługiwać się także pomocnikami, o ile pomocnicy uzyskają od władzy politycznej powiatowej siedziby swego pracodawcy osobne upoważnienie do nabywania zwierząt w imieniu i na rachunek swych chlebodawców.

Handlarze zwierzętami obowiązani są na żądanie każdego organu kontrolnego legitymować się:

a) uprawnieniem przemysłowem i

b) konsensem na stajnię spędową.

Handlarzy i pomocników, nie posiadających wszystkich wymaganych warunków, jak również wszelkiego rodzaju przekupniów i pośredników w handlu, należy bezwarunkowo wykluczać od handlu na targach i jarmarkach.

Handlarzom zwierzętami wolno zwierzęta przeznaczone do handlu, umieszczać i przetrzymywać tylko w konsesowanych stajniach spędowych.

Wypędzanie takich zwierząt na wspólne pastwiska i do wspólnych miejsc pojenia i pławienia oraz oddawanie lub wypożyczanie takich zwierząt innym osobom celem tymczasowego ich przetrzymania jest wzbronione.

Handlarze zwierzętami obowiązani są przechowywać paszporta na zwierzęta przeznaczone na handel w miejscu, gdzie te zwierzęta są pomieszczone tak, aby na żądanie każdego organu kontrolnego mogły być natychmiast okazane.

Rzeźnikom i masarzom wolno zwierzęta, przeznaczone na rzeź, umieszczać tylko w stajniach, znajdujących się w obrębie rzeźni lub w stajniach osobno na ten cel urządzonych i przez władzę polityczną powiatową uznanych za odpowiednie. Wypędzanie tych zwierząt na wspólne pastwiska lub miejsca wspólnego pojenia i pławienia, jakoteż umieszczanie ich w obcych stajniach jest wzbronione.

Osobom, mającym wskutek swego zatrudnienia, styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, misiarze, osoby handlujące, rzeźnicy, masarze itp.) zabraniam jak najsurowiej wstępu do obcych stajen, obór, chlewów itp.

Zakaz ten nie odnosi się do rzeźników i masarzy, w wypadkach zakupna na obejściu lub pastwisku zwierząt, które mają być poddane rzezi z konieczności.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod przepisy ustawy przemysłowej, karane będą według rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: *L. Darowski,*

Poz. 173.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Krakowskiego z 22 lipca 1928 L.: Wet. 444/1 tyczące się zwalczania zarazy i pomoru świń na obszarze Województwa Krakowskiego.

Ze względu na obecny stan zarazy i pomoru świń na obszarze Województwa Krakowskiego i w celu zapobieżenia dalszemu szerzeniu i rozwlekaniu tych chorób, zarządzam na zasadzie postanowień art. 16, 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. Rz. P. Nr. 77 poz. 673) oraz § 357 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 9 stycznia 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 19 poz. 167) aż do odwołania co następuje:

I.

Wszystkie miejscowości, leżące w obrębie powiatów politycznych Chrzanów i Kraków oraz miasto Kraków, uznaję za obszar zapowietrzony zarazą i pomorem świń.

W tym zapowietrzonym obszarze administracyjnym I instancji zabraniam:

a) odbywania targów pokazów jak również przetargów na świnie, z wyjątkiem targów na świnie rzeźne.

b) wypuszczanie świń samopas, ich wypędzanie na wspólne pastwiska, do wspólnych miejsc pojenia i pławienia oraz wszelkiego pędzenia świń pieszo.

c) wykonywanie kastracji świń przez osoby nie będące lekarzami weterynaryjnymi.

d) skurowanie świń przez handlarzy sposobem domokrążnym i

e) szczepienia świń przeciw zarazie i pomorowi świń bez specjalnego pozwolenia tutejszego Urzędu Wojewódzkiego.

II.

Wywóz świń z zapowietrzonego obszaru do innego powiatu Województwa Krakowskiego i poza obręb Województwa uzależnia się od zezwolenia właściwego Starosty względnie Prezydenta miasta Krakowa i może się odbywać tylko po zbadaniu ich przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i na warunkach określonych § 353 wspomnianego powyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Koszta badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z 23 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) ponosi strona.

III.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim“.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch.*

Poz. 174.

L. 13455/1928/VII.
Zmiana rozporządzenia Magistratu o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 24 maja 1928 postanawia się co następuje:

§ 1.

1) § 5 rozporządzenia Magistratu z dnia 10 listopada 1924 L. 16452/924/I. b. o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach otrzymuje brzmienie:

„Właściciel realności obowiązany jest zwracać Gminie miasta Krakowa koszty zużycia prądu elektrycznego, potrzebnego do oświetlenia latarni, w wysokości dotychczas opłacanej.

Utrzymanie łatarni w należytym stanie oraz wymianę zużytych żarówek za zwrotem żarówek zużytych, przeprowadza Elektrownia miejska własnym kosztem:

Zaległe należytości na zużycie prądu ściągane będą w drodze egzekucji administracyjnej“.

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„Latarnie świecić należy od zmroku aż do rana dnia następnego.

W tym celu obowiązany jest właściciel realności, względnie stróż domu, zaświecać latarnie z chwilą zapalenia lamp ulicznych, a gasić je w okresie od 1 kwietnia do 30 września o godz. 5-tej rano, zaś w okresie od 1 października do 31 marca o godzinie 7-mej rano, tj. w godzinach otwierania bram domów“.

3) § 8 znosi się:

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie tracą moc obowiązującą §§ 5, 7, 8 rozporządzenia Magistratu z dnia 10-go listopada 1924 L. 16425/924/I. b. o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach.

Dnia 25 czerwca 1928 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Poz. 175.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
Wydział Prezydjalny.

L.: Pr. 2217/1. Kraków, dnia 10 lipca 1928.
Gustaw - Cezary - Maurycy Martin — exequatur.

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych,
Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa,
Pana Starosty grodzkiego w Krakowie.

Wskutek pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca br. N. D. II P. P. 1665/1 zawiadamiam, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione w Paryżu, dnia 28 marca br., którymi Pan Prezydent Republiki francuskiej upełnomocnił Pana Gustawa - Cezarego - Maurycego Martina, jako konsula Republiki francuskiej na obszar Województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze konsula Republiki francuskiej i jego listom komisyjnym udzielił exquatur.

Wspomnianemu konsulowi zechcą Panowie w spełnianiu jego obowiązków służbowych udzielić wszelkiej pomocy, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch*
Wicewojewoda.

Poz. 176.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
Wydział Prezydjalny.

L.: Pr. 2218/1. Kraków, dnia 10 lipca 1928.
M. Szarski — exepuatur.

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych,
Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa,
Pana Starosty grodzkiego w Krakowie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 28. VI. br. N. D. II. 1664/1, zawiadamiam, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione dnia 25. III. br. w Brukseli, któremi Jego Królewska Mość Albert, król Belgów, upełnomocnił M. Szarskiego, jako konsula honorowego Belgji na obszar Województw: lwowskiego, krakowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze konsula honoro-

wego Belgji i jego listom komisyjnym udzielił exequatur.

Wspomnianemu konsulowi zechcą Panowie w spełnianiu jego obowiązków służbowych udzielić wszelkiej pomocy, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch*
Wicewojewoda.

Poz. 177.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
Wydział Prezydjalny.
L.: Pr. 2219/1. Kraków, dnia 10 lipca 1928.
Mayer - Miron - Scheskina — exequatur

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych,
Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa,
Pana Starosty grodzkiego w Krakowie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca br. N. D. II P. P. 1283/4, zawiadamiam, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione w Teguciagalpie, dnia 20. II. br., którymi P. Prezydent Republiki Hondurazu upełnomocnił Pana Mayera - Mirona Scheskina, jako konsula honorowego republiki Hondurazu na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w W arszawie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze konsula Republiki Hondurasu i jego listom komisyjnym udzielił exequatur.

Wspomnianemu konsulowi zechcą Panowie w spełnianiu jego obowiązków służbowych udzielić wszelkiej pomocy, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch*
Wicewojewoda.

Poz. 178.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
Wydział Prezydjalny.
L.: Pr. 2220/1. Kraków, dnia 10 lipca 1928.
Marjana Walter — exequatur.

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych,
Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa,
Pana Starosty grodzkiego w Krakowie.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 28 czerwca br. L. D. II PP. 161/8, zawiadamiam, iż Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione w Limie, dnia 20 grudnia 1927 r., którymi P. Prezydent Republiki Peru upełnomocnił Pana Marjana Waltera, jako konsula honorowego na obszar Województw: krakowskiego i śląskiego z siedzibą w Krakowie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze konsula honorowego Republiki Peru i jego listom komisyjnym udzielił exequatur.

Wspomnianemu konsulowi zechcą Panowie w spełnianiu jego obowiązków służbowych udzielić wszelkiej pomocy, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch*
Wicewojewoda.

Poz. 179.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
L.: Pr./BG. 87/167. ex 928.
Kraków, dnia 10 lipca 1928.

Wysyłka pism do Starostwa powiatowego i Starostwa Grodzkiego w Krakowie.

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych,

Od czasu zmiany nazwy byłej Dyrekcji Policji w Krakowie na Krakowskie Starostwo Grodzkie (Wojewódzki Dziennik Nr. 3 z 1. III. 1928), wpływają do Starostwa powiatowego w Krakowie listy, w których znajdują się pisma, należące do Starostwa Grodzkiego w Krakowie.

Ta niedokładność w wysyłce pism obciąża niepotrzebnemi czynnościami kancelarję Starostwa powiatowego w Krakowie, a nadto powoduje zwłokę w doręczeniu pism Starostwu Grodzkiemu w Krakowie.

Poleca się przeto Panom Starostom zarządzić, aby pism przeznaczonych dla Starostwa Grodzkiego w Krakowie nie dołączano do kopert adresowanych do Starostwa powiatowego w Krakowie.

Wojewoda: w z. *Dr. K. Duch*
Wicewojewoda.

Poz. 180.

Odpis! — Ministerstwo Robót Publicznych. Departament Budowlany. Nasza L. Dz. VIII-2084/28. Warszawa, dnia 26 czerwca 1928 r. W sprawie robót inwestycyjnych w miastach. Do Urzędu Wojewódzkiego, Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie.

Na mocy ustawy o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 29 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 39, poz. 283) do Ministerstwa Robót Publicznych należy m. in. nadzór nad gospodarką budowlaną organów samorządowych i instytucyj o charakterze publicznym (art. 1 p. 3) oraz sprawy kanalizacji i wodociągów.

Wobec wydania rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Rz. P. Nr. 32 poz. 310) tudzież z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 32, poz. 311) i ze względu na wykonywane ostatnio w szeregu miast roboty kanalizacyjno-wodociągowe, przypomina się, że powołana wyżej ustawa i rozporządzenia dają podstawę do ingerencji organów państwowych w omawianych sprawach, nakładając na nie równocześnie obowiązek sprawowania kontroli nad należytem wykonaniem inwestycji i celowością ich ze stanowiska technicznego i finansowego.

W szczególności w myśl art. 6 rozporządzenia z dn. 16. III. 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz art. 5 rozporządzenia z dnia 16. III. 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych, zatwierdzanie projektów wodociągów oraz badanie urządzeń wodociągowych przed oddaniem ich do użytku publicznego, tudzież zatwierdzanie projektów kanalizacji i badanie urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków przed oddaniem sieci kanalizacyjnej do użytku publicznego, należy w miejscowościach liczących powyżej 25.000 mieszkańców do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, zatwierdzanie zaś projektów wodociągów, tudzież urządzeń zbierania, przechowywania i usuwania nieczystości i wód opadowych w miejscowościach liczących poniżej 25.000 mieszkańców — do Wojewódzkiej Władzy administracyjnej ogólnej.

W myśl powyższego należy zażądać od magistratów miast, przystępujących do wykonywania omawianych inwestycji, przedstawienia projektów zamierzonych robót, celem zbadania i zaopinjowania tychże przez Dyrekcję Robót Publicznych przed zatwierdzeniem przez powołane władze naczelne, względnie Urzędy Wojewódzkie, o ile to nie zostało już dokonanem. Ponadto w toku robót, winny magistraty przedstawiać perjodyczne — najdalej 2-miesięczne — sprawozdania o stanie robót, które to sprawozdania należy przedkładać Ministerstwu Robót Publicznych wraz z opinją Dyrekcji. — Dyrekcje Robót Publicznych winny mieć baczenie nad zgodnością wykonywania z projektami zatwierdzonemi, jak również nad dobrocią wykonania i materjałów użytych do budowy, a także nad sposobem wydatkowania kwot, przeznaczonych na daną inwestycję. Wszelkie zmiany i uchybienia w tym względzie winny być komunikowane władzom, powołanym do zatwierdzenia projektów.

Ministerstwo Robót Publicznych zwraca uwagę, że wykonywane w miastach inne roboty inwestycyjne, zwłaszcza w związku z pożyczkami, udzielanemi w rb. na te cele przez Bank Gospodarstwa Krajowego, podlegają na mocy powołanej na wstępie ustawy z dnia 29. IV. 1919 r. analogicznej kontroli władz państwowych i że projekty większych miejskich urządzeń użyteczności publicznej, jak rzeźnie, hale targowe itp. mają być do czasu wydania osobnych postanowień w tym względzie przedstawione do zatwierdzenia Ministerstwu Robót Publicznych z wyjątkiem zakładów elektrycznych w obrębie tych Województw, w których utworzone zostały referaty elektryczne po Dyrekcjach Robót Publicznych i w których odnośne projekty mogą być zatwierdzane przez Władze Wojewódzkie.

O wykonaniu omawianych inwestycji winny być nadsyłane sprawozdania, jak żądane wyżej dla robót wodociągowo-kanalizacyjnych.

Podsekretarz Stanu: *K. Górski*

URZĄD WOJEWÓDZKI.

Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie.
L. III-2934. Kraków, dnia 2 lipca 1928.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym, Magistratowi stoł. król. m. Krakowa

udziela się do wiadomości celem wydania dalszych zarządzeń.

Za Wojewodę: *Inż. H. Dudek*
Dyrektor Robót Publicznych.

Poz. 181.

Odpis! — Ministerstwo Robót Publicznych. Wydział Elektryczny. XVII-1753. Warszawa, dnia 4 lipca 1928 r. W sprawie kosztów delegacji na dochodzenia komisyjne, dotyczące uprawnień na zakłady elektryczne. Okólnik do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego).

Wobec poruszonej przez jeden z Urzędów Wojewódzkich kwestji przez kogo mają być pokrywane koszty delegacji przedstawicieli Dyrekcji Poczt i Telegrafów, Dyrekcji Kolei i Dowództwa Okręgu Korpusu, przyjmujących udział w dochodzeniach komisyjnych, przeprowadzanych przez Urzędy Wojewódzkie na mocy art. 5 Ustawy Elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) oraz § 12 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) — Ministerstwo Robót Publicznych komunikuje, co następuje:

Przedstawiciele wyżej wskazanych urzędów nie podpadają naogół pod pojęcie urzędników, delegowanych do przeprowadzenia dochodzenia w myśl §§ 6 i 7 Rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 28 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865), wobec czego też koszty delegacji tych przedstawicieli nie obciążają w zasadzie przedsiębior-

ców. Delegatom powołanych władz względnie urzędów przypada w tym razie rola stron interesowanych.

Sprawa ma się jednak inaczej, jeżeli władza, przeprowadzająca dochodzenie, tj. Wojewoda, zaprosi wyraźnie jedną ze wspomnianych wyżej władz lub urzędów do wzięcia udziału w charakterze rzeczoznawcy. W tym wypadku przedstawiciel tej władzy względnie urzędu, występuje jako rzeczoznawca, jest członkiem Komisji i koszty odnośnej delegacji ponosić winien przedsiębiorca.

To też przy zawiadomieniu o wyznaczonem dochodzeniu zainteresowanych władz i urzędów w myśl przepisów § 12 wspomnianego Rozporządzenia z dnia 21 maja 1923 r. winien Urząd Wojewódzki zawsze wyraźnie zaznaczać, czy zawiadamia o wyznaczonem dochodzeniu dany urząd lub władzę tylko jako stronę interesowaną, czy też prosi o wzięcie udziału w komisji w roli rzeczoznawcy i opłaci koszty podróży oraz djety delegata.

Minister: *Inż. Moraczewski*

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L.: PH. 2940/3 ex 28. Kraków, dnia 10 lipca 1928.

Koszta komisyjne delegatów
Władz i urzędów, biorących
udział w dochodzeniach w sprawie
zakładów elektrycznych.

OKÓLNIK Nr. 59.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym i Magistratowi stoł. król. m. Krakowa

do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę: *Matusiński*, wr.

Poz. 182.

Oodpis! — Ministerstwo Robót Publicznych. Wydział Elektryczny. Nr. XVII-1434. Warszawa, dnia 3 lipca 1928. W sprawie uprawnień na zakłady elektryczne. Okólnik do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego).

Wobec częstych rozbieżności w interpretowaniu przepisów § 82 uprawnień rządowych na zakłady elektryczne, zobowiązujących uprawnionych do udzielania urzędom państwowym i samorządowym specjalnych opustów od opłat za oświetlenie elektryczne pobieranych od osób prywatnych, Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że jako urzędy państwowe i samorządowe należy rozumieć tylko urzędy w ścisłem znaczeniu tego słowa, a nie instytucje, zakłady lub przedsiębiorstwa, należące do Państwa lub samorządu.

W rozumieniu powyższego, koszary, szkoły, fabryki, banki, szpitale, domy mieszkalne, stacje kolejowe (za wyłączeniem mieszczących się na terenie stacyjnym urzędów np. kolejowych, pocztowych, skarbowych, policyjnych i t. p.) nie powinny być traktowane jako urzędy i z przymusowego opustu nie korzystają, natomiast instytucje te, szczególniej większe, winny się starać o zawieranie z uprawnionymi specjalnych umów, na mocy których mogłyby otrzymywać energję elektryczną na takich samych warunkach ulgowych, jak podobne prywatne zakłady i instytucje.

Minister: *Inż. Moraczewski*

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L.: PH. 2940/2 ex 28. Kraków, dnia 10 lipca 1928.

Opusty od opłat za
oświetlenie elektryczne.

OKÓLNIK Nr. 58.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym i Magistratowi stoł. król. m. Krakowa.

przesyłam do wiadomości i zawiadomienia zarządów interesowanych Urzędów Państwowych i Samorządowych oraz zarządów odnośnych instytucji publicznych.

Za Wojewodę: *Matusiński*,

Obwieszczenia, orzeczenia, konkursy i przetargi.

Poz. 183.

MINISTERSTWO SKARBU.

L.: D. VII. 691/2. Warszawa, dnia 12 kwietnia 1928.

W sprawie falsyfikatów biletów
bankowych 500 zł i falsyfikatów
biletów państwowych 5-cio zł.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że pojawiły się w Katowicach i Poznaniu falsyfikaty biletów bankowych 500 złotowych.

Falsyfikaty te wykonane są na papierze zwyczajnym z tłoczonym znakiem wodnym, widocznym na powierzchni papieru.

Rysunki wykonane nieudolnie, utrzymane w kolorze brudno-szarym. Falsyfikat jest łatwy do rozpoznania.

Nadto pojawił się w obiegu nowy typ falsyfikatów państwowych wartości 5 złotych z datą 25 października 1926 r.

Cechy ogólne:

Falsyfikat wykonany na papierze odmiennym od papieru biletów autentycznych. Papier ten ze strony odwrotnej falsyfikatu zadrukowany jest różowemi b. cienkiemi, chaotycznie rozrzuconemi kreskami, bardzo dobrze imitującemi różowy rzucik, jaki jest w papierze 5-cio złotowych biletów autentycznych.

Wykonanie graficzne falsyfikatu nie jest tak czyste i wyraziste, jak w biletach autentycznych.

Kolory farb zbliżone do autentycznych, ogólny koloryt różni się w odcieniu, zwłaszcza ze strony odwrotnej.

Falsyfikat wykonany jest maszynowo.

Wykonanie — naogół udatne.

Cechy szczególne:

Strona przednia:

Cyfry numeracji wykrojem swym są b. zbliżone do numeracji autentycznych biletów, natomiast odcień barwy numeracji jest nieco odmienny od numeracji autentyku.

Rysunek naogół jest zamazany, a zwłaszcza ornamenty w ramce są niewyraźne, a niektóre fragmenty prawie niewidoczne.

Jasne napisy „BILET PAŃSTWOWY“ i „PIĘĆ ZŁOTYCH“ — nieostre, nie odcinają się tak wyraziście od zielonego tła, jak w biletach autentycznych.

Napis „Warszawa, dnia 25 października 1926 roku“ — złożony z liter cieńszych i mniejszych, nierówno rozstawionych.

Górne, dolne i boczne ornamentacje zamazane, nieuwypuklone tak, jak to jest w biletach autentycznych.

Strona odwrotna:

Postaś górnika w falsyfikacie różni się od takiejże postaci w bilecie autentycznym techniką cieniowania, które jest naogół nieudatne, skutkiem czego postać cała jest zamazana (szara) , a muskulatura ciała nie uwydatnia się.

Godło Państwa wykonane odmiennie — orzeł różni się głównie odmiennym wykrojem dziobu i upierzeniem.

Napis „PIĘĆ ZŁOTYCH“ nie uwydatnia się, kreska nad „c“ w słowie „PIĘĆ“ jest niewyraźna i zlewa się z literą „c“.

Ramka ornamentacyjna dokoła postaci górnika jest zamazaną — mało wyrazistą.

Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie stosownych zarządzeń podległym urzędom.

Naczelnik Wydziału: *J. Brzuza.*

Poz. 184.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE. Odpis!
L.: Pr./BG. 1045/3. ex 928. Kraków, dn. 9 lipca 1928.
W sprawie papierów wartościowych przepadłych na rzecz Skarbu Państwa.

Do

Pana Starosty powiatowego w Oświęcimiu.

W ślad tutejszego reskryptu z 12. 4. 1928 L.: Pr./BG. 1045/1. i sprawozdania Pana Starosty z 14. 3. 1928, L.: 3855/1 poleca się Panu Staroście zarządzić wywieszenie z dniem 1/8. 1928 na tablicy Staz 14/3. 1928 L: 3855/1 poleca się Panu Staroście zarządzić wywieszenie z dniem 1/8. 1928 na tablicy Starostwa przepisanego obwieszczenia, że w depozycie Wojewódzkim Kasy Skarbowej w Oświęcimiu znajduje się 47 sztuk obligacji 5% Państw. Pożyczki Konwers. z r. 1924 wartości po 50 zł. za sztukę wraz z kuponami, dalej 3 sztuki obligacji 5% Państwowej Pożyczki Konwers. z r. 1924 wartości po 10 zł. wraz z kuponami oraz 2 świadectwa ułamkowe na 5% P. Pożyczki Konwers. z r. 1924 po 3 zł., których właściciele są nieznani.

Osoby, które te obligacje złożyły w Kasie Skarbowej względnie są ich właścicielami, winne do 30 dni od dnia następnego po obwieszczeniu zgłosić w Starostwie swe prawa własności, względnie podać na jaki cel obligacje te zostały złożone, gdyż po upływie tego czasu obligacje te uznane zostaną za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa do wyłącznej dyspozycji Ministerstwa Skarbu po myśli reskryptu Ministerstwa Skarbu z 1/2. 1928 L: D. VII. 3. 252/2/27, i reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 17/2. 1928 Nr. OB 321/1, okólnik Nr. 21.

Pan Starosta zawiadomi o wyniku Województwo do dnia 30 września 1928 celem wydania dalszych zarządzeń.

Za Wojewodę: *Nowakowski.*

Poz. 185.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.
L. ZP. 2267/1/28. Kraków, dnia 26 czerwca 1928.
Mr. farm. Czesław Zubrzycki prosi o koncesję na nową aptekę publiczną w Prokocimie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 podaję do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Czesław Zubrzycki, zajęty w aptece Józefa Koperskiego w Krakowie ul. Karmelicka Nr. 9 wniósł dnia 22. VI. 1928 do Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Prokocimie, pow. Krakowski.

Wzywam zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy administracji ogólnej I. instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: *Dr. Wróblewski.*

Poz. 186.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.
Ł.: ZP. 2293/1. Kraków, dnia 26 czerwca 1928.
Mr. farm. Władysław Hommé, aptekarz pułkownik, Kraków, ul. Rajska 6 prosi o koncesję na nową aptekę publiczną w Krynicy Zdroju.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień z 18 grudnia 1906 r. Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 podaję do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Władysław Hommé, aptekarz pułkownik, zamieszkały w Krakowie ul. Rajska Nr. 6 wniósł dnia 26. VI. 1928 r. do Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krynicy—Zdroju ze stanowiskiem na ul. Lipowej od poczty w stronę Nowego Sącza do willi Siedlisko lub na ulicy Puławskiego od poczty w stronę Tylicza do pensjonatu Soplicowo.

Wzywam zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy administracji ogólnej I. instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: *Dr. Wróblewski.*

Poz. 187.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.
L: ZP. 2246/1 ex 1928. Kraków, dnia 7 lipca 1928.
Mag. farm. Artur (Aron) Feuerstein — koncesja aptekarska.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5. z r. 1907 podaję do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Artur (Aron) Feuerstein, dzierżawca apteki w Żółkwi wniósł dnia 21 czerwca 1928 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie ze stanowiskiem przy ul. Florjańskiej od Nr .26 względnie Nr. 33 t. j. od wylotu ulicy św. Marka aż do Bramy Florjańskiej.

Wzywam zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Magistratu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę: *Dr. Janikiewicz.*

Poz. 188.

STAROSTWO POWIATOWE W BOCHNI.
L: 3667/Ob. Bochnia, dnia 18 kwietnia 1928 r.
Becker Leizer — zagubienie paszportu zagranicznego.

Starostwo zawiadamia, że w dniu dzisiejszym wydano duplikat paszportu zagranicznego Ser. B. NR. 357303 w celach kuracyjnych Leizerowi Beckerowi w Wiśniczu Nowym dnia 18/II 1928 L: 2667.

Starosta powiatowy: *Freindl.*

Poz. 189.

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.
L. dz.: 5073/28-III. Poznań, dnia 11 czerwca 1928 r.
Przedmiot: gmina Kaźmierzewo powiat Szubiński — zaginięcie pieczęci służbowej.

Do

Pana Komisarza Rządu m. stoł. Warszawy i wszystkich P. P. Wojewodów.

Unieważniono pieczęć urzędową — okrągłą — gminy wiejskiej Kaźmierzewo powiatu szubińskiego.

Jej wygląd był następujący: średnica 33 mm., podwójny brzeg, w górnem półkolu słowa: „Sołectwo", w dolnem półkolu oddzielonem od górnego po każdej stronie pustym kwadracikiem, słowa „Powiat Szubiński", w środku słowo: „Kaźmierzewo". Wszystkie słowa są pisane dużymi literami; odcisk niewyraźny, zwłaszcza słowa „Kaźmierzewo".

Za Wojewodę: *Czapski.*
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

Poz. 190

L. I. 5001/1928.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. Król. m. Krakowa podaje do wiadomości stosownie do przepisu art. 30 rozporz. Prez. Rzptej o prawie budowlanem, że wyłożony został do

publicznego przeglądu na okres 4 tygodni, zatwierdzony uchwałą Rady m. z dnia 24 maja br. i dodatkową decyzją Prezydenta m. z dnia 30 czerwca br. plan zabudowania parcel lk. 1770/3 i 1779/2 przy ul. Prądnickiej, objęty lwh 874 Dz. XVII, wraz z ich podziałem i regulacją ulicy.

Plan ten przeglądać można w zakreślonym powyżej terminie w Budownictwie m. Oddz. B. (Magistrat III. p. drzwi Nr. 20) w godzinach od 11—13, a w okresie następnych 2 tygodni zgłaszać można zarzuty w tut. Magistracie.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 4 lipca 1928.

Poz. 191.

Inż. Gustaw Kubik, zamieszkały w Nowym Sączu, ul. św. Kunegundy L. 3 na podstawie dekretu tutejszego Urzędu z dnia 26 czerwca 1928 L.: I-2581/28, uprawniającego go do używania tytułu i wykonywania czynności mierniczego przysiągłego z siedzibą w Nowym Sączu, złożył dnia 28 czerwca na ręce Starosty w Nowym Sączu przepisaną przysięgę służbową.

L.: Pr./Bg. 87/198.

Poz. 192.

L. III.-3349.

PRZETARG.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych, ogłasza niniejszem publiczny przetarg ofertowy na wykonanie robót budowlanych w gmachu Państw. Szkoły Przemysłowej w Krakowie.

Plany budowy, warunki szczegółowe i ogółowe przetargu, przeglądnąć można na miejscu budowy w Gmachu Państwowej Szkoły Przemysłowej, Kraków, Aleja Mickiewicza — u Kierownika budowy Inż. A. Romanowskiego między godziną 10 a 11 przedpołudniem w dniach parzystych, gdzie można również nabyć formularze ofertowe za zwrotem kosztów ich sporządzenia w kwocie 15 zł.

Oferty, sporządzone ściśle według obowiązujących przepisów, składać należy w biurze Naczelnika Oddziału budowlanego Dyrekcji Robót Publicznych, Kraków, Rynek Główny, Krzysztofory w terminie do dnia 10 sierpnia br. do godziny 10-tej przedpołudniem.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym terminie o godzinie 11-tej.

Do oferty dołączyć należy dowód na złożone w Kasie Skarbowej do dyspozycji Dyrekcji Robót Publicznych wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy.

Oferty niewniesione w oznaczonym terminie i nie poparte przepisanem wadjum, nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych, zastrzega sobie wolny wybór ofert ewentualnie nieprzyjęcie żadnej z nich.

W Krakowie, dnia 21 lipca 1928.

Za Wojewodę: *Inż. H. Dudek*
Dyrektor Robót Publicznych.

Wyroki Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Nr. 958. Niema naruszenia praw sprzedającego w rozumieniu art. 9 ustawy o N. T. A. jeżeli władze ziemskie zezwoliły na podstawie tym. rozp. Rady Ministrów z 1 września 1919 poz. 428 Dz. Ust., na nabycie działek parcelacyjnych osobom, z którymi sprzedający zawarł umowy, a które według późniejszego jego zapatrywania nie miały kwalifikacyj publiczno-prawnych do nabycia tych działek.

Skargę Izaaka Wechslera i Rykli z Wechslerów Schönblumowej we Lwowie na orzeczenie Ministra Reform Rolnych z 18 kwietnia 1924 w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie parcel gruntowych w Koniuszkach Królewskich, w pow. Rudeckim, N. T. A. pozostawił bez rozpoznania, a zarazem podwyższył opłatę zasadniczą od skargi.

(Wyrok z 27 maja 1926 l. rej. 1116/24).

Uzasadnienie: Umowami kupna sprzedaży z 30 lipca, 31 października i 20 grudnia 1920, 26 kwietnia 1921 i 18 maja 1921, Izaak Wechsler i Rykla z Wechslerów Schönblum, właściciele dóbr tabularnych Koniuszki Królewskie, powiat Rudki lwh. 359 ks. gr. Sądu Okręgowego w Samborze, sprzedali 28 rolnikom z Koniuszek Królewskich i sąsiednich gmin w drodze częściowej parcelacji powyższych dóbr, pojedyńcze parcele gruntowe a Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie, orzeczeniami z 8 i 9 lutego 1924, zezwolił na te przewłaszczenia w myśl tymczasowego rozporządzenia Rady Ministrów z 1 września 1919 poz. 428 Dz. Ust., przepisów wykonawczych, do niego wydanych, i ustawy z 11 sierpnia 1924 poz. 706 Dz. Ust.

Na te orzeczenia skarżący wnieśli cztery odwołania a Minister Reform Rolnych orzeczeniem, obecnie zaskarżonem, z 18 kwietnia 1924 postanowił na zasadzie art. 11 ustawy z 11 sierpnia 1923 poz. 706 Dz. Ust., odwołania powyższe pozostawić bez uwzględnienia i orzeczenia pierwszej instancji utrzymać w mocy. W skardze na to orzeczenie, wniesionej do N. T. A., skarżący proszą o jego uchylenie, jako niezgodnego z ustawą; względnie z powodu wadliwego postępowania. Władza pozwana w odpowiedzi na skargę stawia wniosek o uznanie skargi za nieuzasadnioną i pozostawienie jej bez rozpoznania.

N. T. A. rozważył co następuje:

W niniejszym wypadku zezwolenie na przewłaszczenie w drodze parcelacji nastąpiło na zasadzie tym-

czasowego rozporządzenia Rady Ministrów z 1 września 1919 poz. 428 Dz. Ust., a skarga trafnie wywodzi, że skarżącym przysługiwało w tym wypadku odwołanie od orzeczeń Okręgowego Urzędu Ziemskiego, gdyż, jak to już N. T. A. w wyroku swoim z 29 grudnia 1924 l. rej. 1514/23 *) orzekł i uzasadnił, z przepisu art. 9 tego tymczasowego rozporządzenia wynika, że każda ze stron kontraktujących ma prawo zaskarżać w postępowaniu administracyjnem decyzje urzędów ziemskich, powzięte na mocy tego rozporządzenia. Mylny jest natomiast dalszy wniosek skargi, że skoro legitymacja skarżących do wniesienia odwołania uznana została w postępowaniu administracyjnem, to tem samem przysługuje ona w tym wypadku skarżącym, na zasadzie art. 1 ustawy o N. T. A. także, i przed N. T. A. Jak to mianowicie art. 9 ustawy o N. T. A. wyraźnie głosi, do zaskarżenia orzeczenia lub zarządzenia administracyjnego uprawniony jest każdy, kto twierdzi, że naruszono jego prawa lub że go obciążono obowiązkiem bez podstawy prawnej. Skarga jednak nie wykazuje, i nie udawadnia, aby te okoliczności w niniejszym wypadku zachodziły. Przeciwnie, z akt administracyjnych wynika, że skarżący umowami kupnasprzedaży z 30 lipca, 31 października i 20 grudnia 1920, oraz z 26 kwietnia i 18 maja 1921 dobrowolnie sprzedali część swoich gruntów wymienionym tam nabywcom, i że obie instancje administracyjne zgodnie z wolą sprzedających, wyrażoną w tych umowach, na to przewłaszczenie zezwoliły; skarżący nie mogą zatem obecnie twierdzić, że temi zezwoleniami naruszono ich prawa, lub że ich obciążono obowiązkiem bez podstawy prawnej w rozumieniu art. 9 ustawy o N. T. A., że zatem przysługuje im w tym wypadku legitymacja co do rzeczy samej do wniesienia skargi do N. T. A.

Uprawnienie takie nie wynika w szczególności z treści odwołań wniesionych przez skarżących w postępowaniu administracyjnem. Ani bowiem okoliczność, że część nabywców spornych gruntów mieszkać ma w innych gminach, odległych o 6 do 10 km. od nabytych w Koniuszkach Królewskich gruntów, wobec czego nie można mówić o ich racjonalnej gospodarce, ani okoliczność, że część tych nabywców nie ma być zawodowymi rolnikami, ani wreszcie okoliczność, że część nabywców miała nabyć grunta rzekomo w celach spekulacyjnych, nie naruszają praw skarżących i nie nakładają na nich obowiązków bez podstawy prawnej w rozumieniu art. 9 ustawy o N. T. A., a skarżący nie wykazują, w jaki sposób te warunki z powyższego art. 9 w niniejszym wypadku mogłyby zachodzić.

Zresztą skarżący na poparcie swoich zarzutów, iż nowonabywcy nie są uprawnionemi do nabycia spornych gruntów, nie przytoczyli ani w odwołaniach ani w skardze żadnych dowodów.

Ocenienie wreszcie, czy nabywcy gruntów parcelowanych odpowiadają warunkom — jak w tym wypadku — tymczasowego rozporządzenia Rady Ministrów z 1 września 1919 poz. 428 Dz. Ust., należy do władz ziemskich a nie do sprzedających.

Co do ostatniego zarzutu skargi, że umowa kupna sprzedaży ze Stefanem i Antonim Lew jest nieważna, bo w chwili zawarcia umowy istnieć miał rzekomo już zakaz parcelacji, N. T. A. pominął na zasadzie art. 24 ustawy o N. T. A., gdyż zarzut ten w postępowaniu administrcayjnem nie był podniesiony.

Z powyższych zasad wychodząc, N. T. A. skargę pozostawił bez rozpoznania.

Orzeczenie o podwyższeniu opłaty zasadniczej od skargi opiera się na ustępie 2 art. 3 ustawy z 22 września 1922 poz. 800 Dz. Ust. w związku z art. 15 ustawy z 25 czerwca 1926 poz. 237 Dz. Ust.

*) Zob. wyrok Nr. 506.

Nr. 959. Przy wyborach do Zarządu Kas Chorych, dokonanych na zasadzie rozporządzenia Min. Pracy i Opieki Społ. z 21 marca 1921 poz. 211 Dz. Ust. dzielnik wyborczy może się wyrażać także w liczbach ułamkowych.

Na skutek skargi Juljana Łabędy i tow. w Nowym Dworze na orzeczenie Głównego Urzędu Ubezpieczeń z 5 czerwca 1925 w sprawie wyborów członków zarządu powiatowej Kasy Chorych w Warszawie, N. T. A. uchylił zaskarżone orzeczenie, jako nieuzasadnione w ustawie i zarazem zarządził zwrot skarżącym złożonej kaucji.

(Wyrok z 27 maja 1926, l. rej. 2363/25).

Uzasadnienie: W dniu 7 marca 1925 odbyły się wybory do Zarządu Powiatowej Kasy Chorych w Warszawie, a mianowicie wybór 6 członków zarządu i 6 zastępców z grupy ubezpieczonych i 3 członków zarządu oraz 3 zastępców z grupy pracodawców.
Z grupy ubezpieczonych zgłoszono dwie listy, listę Nr. 1 dydatów, wobec czego uznano ich za wybranych.

Z grupy pracodawców zgłoszono jedną listę kanp. n. „Chrześcijańskie Organizacje Pracownicze i Robotnicze" i listę Nr. 2 p. n. „Wolne Zjednoczenie Wyborcze Frakcji Klasowych". Na listę Nr. 1 padło 9 głosów, na listę Nr. 2 głosów 21.

Przy ustaleniu wyniku wyborów zastosowany został przez Komisarza Powiatowej Kasy Chorych dzielnik wyborczy „4" na skutek czego lista Nr. 1 otrzymała 1 mandat, zaś lista Nr. 2 pięć mandatów.

Przeciwko ważności tych wyborów wniosła grupa członków Powiatowej Kasy Chorych w Warszawie z Juljanem Łabędą na czele protest do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Warszawie, zarzucając, że przy rozdziale mandatów na powyższe dwie listy został mylnie zastosowany dzielnik wyborczy „4" zamiast dzielnika „4, 5" i że wskutek tego lista Nr. 1 pozbawiona została drugiego mandatu, a lista Nr. 2 otrzymała 5 zamiast 4 mandaty.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń decyzją z dnia 14 kwietnia 1925 r. Nr. 3753 oddalił protest jako nieuzasadniony. Od tej decyzji wnieśli Juljan Łabęda i tow.

rekurs do Głównego Urzędu Ubezpieczeń, który orzeczeniem z dnia 5 czerwca 1925 r. L. 2637/VII rekursu tego nie uwzględnił i zatwierdził decyzję Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń jako ustawowo uzasadnioną, gdyż obowiązujące przepisy wyborcze dla Kas Chorych nie przewidują stosowania dzielnika wyborczego w wartości ułamkowej, lecz tylko w wartości całych jedności.

To orzeczenie zaskarżyli do N. T. A. Juljan Łabęda i tow. z wnioskiem o uchylenie tego orzeczenia jako niezgodnego z ustawą.

N. T. A. rozważył co następuje:

Wybory do Zarządu Kas Chorych normuje wydane na mocy art. 62 ust. X, 68 ust. II i art. 102 ustawy z 19 maja 1920 poz. 272 Dz. Ust. rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 21 marca 1921 poz. 211 Dz. Ust. w przedmiocie przepisów wyborczych dla Kas Chorych.

Według §§ 44 i 30 tegoż rozporządzenia przy ustaleniu wyniku wyborów oznaczenie liczby delegatów, przypadających na poszczególne listy kandydatów, ma być dokonywane według zasad, przyjętych dla wyborów do Sejmu Ustawodawczego (art. 81 i dodatek Nr. 5 dekretu o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego z 28 listopada 1918 r. poz. 46 Dz. Pr.).

Art. 81 ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego nie zawiera przepisów, ustalających sposób rozdzielania mandatów poselskich między poszczególne listy, a odsyła w tej kwestji do dodatku Nr. 5, jako wykazującego sposób wyliczeń.

Dodatek Nr. 5 zatytułowany „Szczegóły obliczeń głosowania“ wykazuje tylko na konkretnych, przykładach liczbowych sposób rozdzielania mandatów na poszczególne listy. Według tego wyjaśnienia obliczanie ilości mandatów, przypadających na każdą listę, odbywa się za pomocą t. zw. dzielnika wyborczego, który otrzymuje się przez kolejne dzielenie liczb głosów, oddanych na poszczególne listy, przez 1, 2, 3, i t. d. z otrzymanych w ten sposób i według wielkości zaszeregowanych ilorazów, iloraz mający wykładnik równy liczbie mandatów, jest dzielnikem wyborczym. Ile razy dzielnik wyborczy pomieści się w liczbie głosów, oddanych na poszczególną listę ,tyle mandatów przypadnie tej liście.

Dzielnik wyborczy jest zatem jednym z iloczynów t. j. liczb, otrzymanych przez podział liczb głosów, a więc wielkością liczebną, która może się wyrażać w liczbach całkowitych lub w ułamkwych. Treść dodatku 5-go do ordynacji wyborczej nie zawiera żadnej wskazówki w tym kierunku, że otrzymane ilorazy mają być szeregowane nie według ich rzeczywistej wielkości, lecz według wielkości wyrażonej tylko w liczbach całkowitych z opuszczeniem ewentualnych ułamków, gdyż tylko wtedy byłby uzasadniony wniosek, że i dzielnik wyborczy może być jedynie liczbą całkowitą. Okoliczność, że w przytoczonych przykładach dzielnik wyborczy padany jest w wartości całych jedności i że w ilorazach opuszczone są ułamki, nie może sama uzasadnić takiego wniosku, gdyż pominąwszy, że przykład objaśnia tylko zastosowanie reguły w tym konkretnym wypadku względnie w podobnych, przykłady, podane w dodatku Nr. 5, operują liczbami głosów, idącemi w dziesiątki tysięcy, których podział przez 1, 2, 3 i t. d. daje ilorazy w tysiącach, a w tym wypadku ułamki a więc części jedności są bez znaczenia i nie zmieniają zasadniczo wielkości ilorazów, miarodajnej dla ich kolejnego uszeregowania.

Inaczej się rzecz przedstawia przy dzieleniu liczb głosów jedno lub dwucyfrowych przez 1, 2, 3 i t. d., gdyż w ty mwypadku otrzymane ilorazy mogą być równe w liczbach całkowitych a różnić się pomiędzy sobą tylko w ich pozycjach ułamkowych, wobec czego te pozycje ułamkowe są właśnie istotne dla oznaczenia wielkości danego ilorazu, jego kolejnego uszeregowania. W tych wypadkach opuszczenie pozycji ułamkowych zmienia zasadniczo wielkość ilorazów a więc i dzielnika wyborczego a w konsekwencji i wynik obliczenia głosowania.

Ponieważ zatem ani rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 21 marca 1921 poz. 211 Dz. Ust. ani art. 81 dekretu z 28 listopada 1918 poz. 46 Dz. Pr. ani dodatek Nr. 5 do tegoż dekretu, nie zawierają postanowienia, z któregoby bezpośrednio wynikało, że dzielnik wyborczy może być tylko liczbą całkowitą, należało uznać, że zapatrywanie pozwanej władzy, wyrażone w zaskarżonem orzeczeniu, nie znajduje uzasadnienia w powołanych przepisach prawnych i wobec tego uchylić to orzeczenie, jako nieuzasadnione w ustawie.

Zwrot złożonej kaucji opiera się na postanowieniu art. 3 ustawy z 22 września 1922 poz. 800 Dz. Ust.

Poz. 194.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. Ad. 6144/9/28. Kraków, dnia 3 lipca 1928 r.

„Wojewoda Krakowski zaprezentował ks. Jana Pabjana dotychczasowego proboszcza w Wilczyskach na opróżnione probostwo „regiae collationis“ w Podegrodziu.“

Poz. 195.

Ruch służbowy.

Pan Wojewoda przeniósł:

1) referendarza VIII st. sł. Dr. Władysława Wnęka z Myślenic do Starostwa pow. w Nowym Targu,

2) referendarza VIII st. sł. Dr. Jana Kłaputa ze Starostwa powiatowego w Krakowie do Urzędu Wojewódzkiego,

3) referendarza VIII st. sł. Stanisława Heynara z Tarnowa do Starostwa powiatowego w Wadowicach.

4) referendarza VIII. st. sł. Alfreda Winiarskiego z Nowego Targu do Starostwa powiatowego w Grybowie,

5) asesora VIII st. sł. Stanisława Niewczasa z Jasła do Starostwa powiatowego w Gorlicach,

6) sekretarza IX st. sł. Stanisława Poznana z Oświęcimia do Starostwa powiatowego w Gorlicach,

7) sekretarza IX st. sł. Ignacego Styrskiego ze Starostwa powiatowego w Krakowie do Starostwa Grodzkiego w Krakowie,

8) sekretarza IX st. sł. Stanisława Rossa z Grybowa do Starostwa powiatowego w Wieliczce,

9) urzędnika IX st. sł. III kategorji Tymoteusza Najdę z Gorlic do Starostwa powiatowego w Jaśle,

10) rejestatora X st. sł. Władysława Terenkoczego z Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa powiatowego w Białej w Małopolsce,

11) urzędnika X st. sł. III kategorji Tomasza Studzińskiego z Nowego Sącza do Starostwa powiatowego w Krakowie,

12) praktykanta administracyjnego III kategorji Józefa Rajewskiego z Brzeska do Starostwa powiatowego w Wadowicach.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł w stan spoczynku:

Starostę powiatowego w Wadowicach w VI st. sł. Aleksandra Wysockiego na zasadzie art. 28 p. a ustawy emerytalnej.

Pan Wojewoda przeniósł w stan spoczynku:

a) sekretarza w IX st. sł. w Starostwie Powiatowem w Krakowie, Jana Prokopa na zasadzie art. 28, p. a, ustawy emerytalnej.

b) adjunkta kancelaryjnego IX st. sł. w Starostwie Grodzkiem w Krakowie, Feliksa Hermana na zasadzie art. 29 ustęp końcowy ustawy emerytalnej.

B. Dział nieurzędowy.

Poz. 196.

ZAKŁAD PENSYJNY DLA FUNKCJ. WE LWOWIE
obecnie
ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ PRACOW. UMYSŁOWYCH WE LWOWIE.

(Art. 165, rozp. Prez. Rzp. z 24. XI. 1927 r. Dz Ust. R. P. Nr. 106 poz. 911).

L. prot. 4459/28/Sekr. Lwów, dnia 14 lipca 1928.

OBWIESZCZENIE.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Delegatów Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonarjuszy we Lwowie odbędzie się w niedzielę dnia *12 sierpnia 1928 r.* o godz. 10-tej przed południem w sali obrad Izby Handlowej i Przemysłowej we Lwowie, ul. Akademicka 17, I. p.

Przedmiotem obrad tego posiedzenia będzie wyłącznie:

I. Sprawa uchwalenia statutu Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych (Art. 74 p. 4 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. XI. 1927 Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911, oraz § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22. XII. 1927, Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016).

Walne Zgromadzenie jest zdolne do powzięcia ważnych uchwał, jeżeli w każdej z obu grup (ubezpieczonych i pracodawców) przynajmniej połowa jest obecna (§ 33 statutu).

W razie braku powyższego kompletu o godz. 10-tej odbędzie się drugie Zgromadzenie tego samego dnia o godz. $10^1/_2$ przed południem z tym samym porządkiem obrad, a uchwały tego Zgromadzenia będą ważnie powzięte bez względu na liczbę obecnych (§ 33 statutu).

Prezes: *Dr. Władysław Stesłowicz.*

O d p i s

Krajowy Instytut Wydawniczy w Poznainu wydał „Polską Ustawę przemysłową“ (Cz. I i II) opracowaną przez p. Augusta Dobieckiego em. Dyr. Dep. Ministerstwa Przemysłu i Handlu przy współudzale p. Romana Ślaskiego Radcy Ministerjlanego M. P. i H.

Część I. tego wydawnictwa zawiera ustawę przemysłową t. j. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1927 o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) z objaśnieniami.

Część II. obejmuje rozporządzenia wykonawcze Instrukcje do władz przemysłowych I. i II. instancji do rozporządzenia Prez. Rzplitej o prawie przemysłowem, wyjaśnienia Ministra Skarbu w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z nową ustawą przemysłową i wzory statutów dla korporacyj przemysłowych (cechów) ich związków oraz ich dodatkowych urządzeń.

Zestawienie to ma na celu ułatwić zarówno sferom przemysłowym jak i władzom przemysłowym zrozumienie i stosowanie tak ogromnie ważnej ustawy jaką jest prawo przemysłowe.

W celu rozpowszechnienia znajomości prawa przemysłowego i w celu udostępnienia możności nabycia tego wydawnictwa urzędom państwowym po *ulgowej cenie* Krajowy Instytut Wydawniczy w Poznaniu (adres Poznań gmach Starostwa Krajowego) zawiadomił o zniżeniu, *aż do dnia 1 listopada 1928* ceny *dzieła za obie części łącznie* dla urzędów i pracowników państwowych do *kwoty 11 zł. 90 gr.* (zamiast 14 zł.) a za samą *część II 4 zł. 50 gr.* zamiast (5 zł. 50 gr.). Wysyłać je będzie za zaliczką.

Część I po zniżonej cenie osobno sprzedawaną nie będzie.

Zguby legitymacji.

Poz. 198.

Następujące legitymacje unieważnia się z powodu zguby:

1) Kartę rejestracyjną wydaną na auto KR. 4944 prof. Dr. A. Szyszko-Bohuszowi w Krakowie;

2) Dowód tożsamości konia Nr. 27428 wystawiony na nazwisko Władysława Pawa w Kwaczale;

3) Dowód tożsamości konia Nr. 145174 Serja D wystawiony na nazwisko Antoniego Wrony z Stronia;

4) Legitymację osobistą wydaną przez K. O. Szkolnego w Krakowie na nazwisko em. prof. gimn. Włodzimierza Służewskiego.

5) Legitymację naucz. Nr. 13886 wystawioną przez K. O. S. w Krakowie 10/12 1926 na nazwisko Jadwigi Biernakiewiczowej w Krakowie;

6) Legitymację urzędniczą Nr. 14896 z 14/9. 1927 naucz. Emilji Rusinówny w Spytkowicach;

7) Kartę rejestracyjną Kr. 5880 wydaną przez D. R. P. w Krakowie na nazwisko Bronisława Winiarza;

8) Tablicę rejestracyjną automobilową Nr. 5046/Kr. Polmin Kraków;

9) Dokument wojskowy wydany przez Komisję poborową w Żmigrodzie na nazwisko Emila Stacha w Jaworzu p. Żmigród ad Jasło;

10) Numer rejestracyjny tylny Nr. 4945/Kr. Anrzeja Banacha w Krakowie;

11) Legitymację urzędniczą wydaną przez Województwo — Dyr. Rob. Publ. w Krakowie na nazwisko inż. Henryka Laceka;

12) Legitymację urzędniczą Nr. 56 technika drogowego w Krakowie Ludwika Jarominka.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 510.